

Moč križa IV

Alan Vincent

POVZETEK: V križu je moč, ki doseže, da je svet križan za nas in mi križani za svet. Z močjo križa smo lahko osvobojeni moči sveta, tako da ne sprejemamo več meril sveta, ki nas hoče stisniti v svoj kalup in ki nasprotuje Božjemu kraljestvu. S preobrazbo svojega uma odkrijemo večni namen, za katerega smo bili ustvarjeni, in ko ga uresničujemo, nas ima Bog za uspešne!

SVETOPISEMSKI NAVEDKI: Psalm 40,7–9; 139,13.14; Izaija 55,8; Agej 2,21–22; Evangelij po Mateju 6,24.33; 19,23–24; Evangelij po Janezu 3,16; 12,27–28.30–33; 16,7–11; Pismo Rimljanom 1,16; 12,1–2; Pismo Galačanom 6,14; Pismo Efežanom 2,10; Pismo Hebrejcem 10,5–7; 11,24–26; 12,26; 1. Janezovo pismo 2,15–17; 5,4–6.

PREVOD: Aleksander Francé. Ta številka je posvečena njemu; Gospod ga je med prevajanjem tega besedila poklical v svoj mir. Prevod je dokončala Alenka Gorišek.

Svetopisemsko besedilo je vzeto iz Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma (© 1996, 2000 Društvo Svetopisemska družba Slovenije). Kjer je potrebno, je v oklepajih navedena drugačna oziroma bolj dobesedna prevodna možnost, ki se bolje ujema s sporočilom pridige.

Moč križa, ČETRTE DEL

Govoriti želim o moči križa, ki je premagal svet. Zato si oglejmo 14. vrstico 6. poglavja Pisma Galačanom:

Meni pa Bog ne daj, da bi se hvalil, razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa, po katerem je bil svet križan zame, jaz pa svetu.

Pa vi? Se kdaj hvalite s križem Jezusa Kristusa? Imate kar koli, za kar ste hvaležni? Ali se morete ozreti na svoje življenje in reči: "Bog, kaj vse je storil zame tvoj križ! Če le pomislim kdo sem bil prej, in kdo sem sedaj. Hvala Ti iz vsega srca." Pavel je rekel: "*Meni pa Bog ne daj, da bi se hvalil, razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa.*" Pomislite na to, kaj vse je že storil prek vas. Sam se oziram nazaj na osemindvajset let službe v Indiji, a se s tem ne želim hvaliti, kajti tudi Pavel se ni hvalil, marveč se je ponašal z Božjim veličastvom in tem, kar je to izvršilo po njem, kljub njegovemu značaju.

Leta 1962 sem šel v Bombaj. Takrat v tem petmilijonskem mestu ni bilo nobene cerkve, ki bi oznanjala evangelij. Si lahko to predstavljate? Danes ima to mesto dvanajst milijonov prebivalcev. Pred kratkim je bila moja žena povabljena na poročno slavlje nekoga, ki se je bil v tistem času spreobrnil. Doživeli smo spreobrnjenje približno sto tisočih kristjanov na področju Bombaja in njihovo izpolnitev s Svetim Duhom ter povezavo v močne cerkvene skupnosti. Kar pa je Bog storil tam, lahko stori kjer koli. Odprl je vsa vrata, pretresel območje in razodel svoje veličastvo. To je bilo veličastvo moči križa Jezusa Kristusa. Enako dela v državi Andhra Pradesh v centralni Indiji, kjer je doživelo delovanje Božje moči približno deset tisoč Hindujev. Ti so bili v svojih malih vaseh cela stoletja, morda celo tisočletja zvezani od močnih demonskih sil. Zdaj je tam sedemdeset cerkvenih skupnosti s skupno deset tisoč hindujskimi pripadniki iz prav teh vasi, ki so izpolnjeni s Svetim Duhom, rešeni in delujejo v Božji moči. Vsak teden se jim pridruži kakšnih sto ljudi. Dogajajo se mnogovrstni čudeži, med drugim štiri preverjene obuditve mrtvih.

Zelo živo se spominjam dogodka, ko sem položil roko na nekoga, ki je bil brez enega očesa. "O Bog, kaj naj storim?" Ko sem svojo roko odmaknil, sem zagledal brezhibno oko. Ustrašil sem se, v mislih pa sem rekel: "O Bog, haleluja!" Tega nisem storil jaz, mogočno verujoči človek, marveč Bog, njegova milost in moč njegovega križa. Silna je moč križa Jezusa Kristusa! S tem se hočemo in moramo ponašati. Ničesar drugega ne potrebujemo, pa naj gre za sofisticirano zahodnjaško kulturo, za okorele Hinduje ali za militantne islamiste.

Križ Jezusa Kristusa je *Božja moč v rešitev vsakomur*. Bodite pa ponovno pozorni na Pavlove besede o katerih tu razmišljamo:

Meni pa Bog ne daj, da bi se hvalil, razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa, po katerem je bil svet križan zame, jaz pa svetu.

Gre za dvojno križanje. V križu obstaja moč, po kateri smo mi križani svetu in svet križan za nas. Ne glede na jasno mnenje Biblije o svetu in o našem odnosu do njega, je večina kristjanov ujetih v ta svet. Ljubijo ga in mika jih, v večini primerov pa je pritisk sveta tolikšen, da jih zlomi. "Temu pritisku se ne morem več upirati."

Prisotni so občutki utesnjenosti in gnanosti, vse do tiste mere, ko nas moč obdajajočega sveta in njegovega sistema potegne za seboj. Gremo v službo, kjer bi bili radi veliki pričevalci za Jezusa, toda tam se ubogljivo prilagajamo in kaj kmalu se počutimo tako kot vsi drugi. To doživljajo mnogi, mnogi kristjani. Rad bi vam pokazal, da ta silni križ, ki zmore odrešiti, osvoboditi in vršiti vsa druga čudovita dela, poseduje tudi moč, ki zmore zlomiti sile sveta. Moč križa nas lahko od sveta osvobodi v tolikšni meri, da prenehamo misliti tako kot svet in sprejemati njegove standarde. Ne potrebujemo njegovega udobja in varnosti, predvsem pa ne potrebujemo njegovih želja in poželenj. Tudi na njegove tesnobe in strah nismo vezani. Vseeno mi je, kako uspeva svetovna ekonomija – Božje gospodarstvo je odvisno le od Boga. Verjamete? Ali v to zares verjamete? Se počutite povsem mirne, ko se povsod okoli vas godijo sami pretresi? Vstopamo v čas, ko bodo pretresi povsod okoli nas še naraščali. Potujem v mnoge države, v vseh zdaj prihaja do gospodarskih pretresov. Poleg tega nastopajo rasne in plemenske nestrpnosti, nemiri in podobno. Pravkar sem se vrnil iz Indije, kjer prihaja do raznih uporov, protizakonnosti in nemirov med državljani. Nekoč pasivna družba Hindujcev nenadoma postaja nasilna in militantna. Gre za novega duha. Pred časom sem bil v Južni Afriki in tudi tam imajo velike probleme. Skoraj povsod po svetu prihaja do političnih prevratov. Vse to je del Božje obljube, ki pravi: *“Še enkrat bom stresel vse narode.”*

Tega se boje le tisti, ki ne poznajo Jezusa Kristusa. Tisti, ki ga poznajo, se ne bi smeli bati. Pravzaprav je to začetek Božjega odgovora, da bo po vsej Zemlji izlil Božje veličastvo. Pri tem pa mora ljudi, preden bodo resnično zmogli odpreti svoja srca in sprejeti Gospoda Jezusa Kristusa, najprej osvoboditi vseh malikov, malikov, ki jih časti ta svet. Celo v Savdski Arabiji, ki so jo pretresala različna dogajanja, so prek tam stacioniranih verujočih ameriških in angleških vojakih tisoči savdskih Arabcev sprejeli Jezusa Kristusa. Sploh so se tam prvič pojavili misijonarji pod zaščitnim plaščem vojaške uniforme. Izvedel sem za tisoč primerov spreobrnjenja. Na skrivaj so tudi krščevali. V pesek so izkopaljamo jamo, v katero so postavili čeber in krščevali Savdijce, ki so verovali v Jezusa. Haleluja! Noben pretres tega sveta ne nastane brez Božjega namena. Zato naj ne bo v naših srcih nobenega strahu!

Oglejmo si naslednjo vrstico iz Pisma Rimljanom, poglavje 12, vrstica 1:

Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno bogoslužje.

To sledi vsej veliki teologiji Pisma Rimljanom. Ko je nauk slednjič tako jasno razložen, moramo to, kar vemo, tudi živeti. Amen? Večini izmed nas ni treba, da bi vedeli še kaj več, marveč da bi v skladu s tem, kar že vemo, tudi živeli. Nekoč je neki človek rekel: “Ko berem iz svoje Biblije, me skrbi. V svoji Bibliji berem o stvareh, ki jih ne razumem, in to me skrbi.” Njegov sogovornik pa mu je odgovoril: “Ko pa jaz berem iz svoje Biblije, berem o stvareh, ki jih razumem. In to me skrbi.”

V Bibliji je mnogo stvari, ki so zlahka razumljive. Ste tudi vi tega mnenja? Šele potem, ko vse to tudi živimo, lahko rečemo: “No, Bog, kako pa je zdaj s stvarmi, ki jih ne razumem?”

V Svetem pismu najdemo zelo jasna navodila, kako naj ravnamo. Zgornja vrstica iz Pisma Rimljanom je eno izmed takšnih jasnih navodil:

Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno bogoslužje.

Postavljam vam vprašanje: "Ste to že storili?" Ali lahko rečete: "Gospod, moje telo je na voljo tebi, tvojemu hotenju in načrtovanju, enako kot ti je bilo na voljo telo Jezusa Kristusa med njegovim triintrideset in pol let trajajočim bivanjem na zemlji"? V Psalmu 40 (vrstice 7–9; glej tudi Pismo Hebrejcem 10,5–7) si Duh želi, da pride dan, ko bo imel telo. Vzklikne:

Telo si mi pripravil.

Potem reče:

Glej, prihajam . . . , da izpolnim, O Bog, tvojo voljo.

Telo imamo samo z enim namenom, namreč da bi izpolnjevali Božjo voljo. Se strinjate? Še preden sem se spreobrnil, od česar je zdaj triintrideset let, mi je bilo jasno, da ima Bog, če obstaja, kot stvarnik in vladar pravico, da počne z mojim življenjem vse, kar hoče. Od spreobrnjenja naprej poskušam to po Božji milosti uresničevati tudi v praksi. Si tako storil tudi ti? Ali lahko rečeš: "Gospod, kolikor sem le mogel, sem ti predal svoje telo. Kot živa daritev bom šel kamor koli, živel kjer koli in delal kar koli si predvidel zame." To je preprosta, a očitno zelo globoka predanost Jezusu Kristusu. Prav k temu nas pozivajo gornje vrstice. Si to že storil?

V drugi vrstici istega poglavja Pisma Rimljanom beremo dalje:

In nikar se ne prilagajate temu svetu, ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všečno in popolno [ali: ... kaj je dobra, prijetna in popolna Božja volja].

Od tod potreba po prenovi mišljenja. Želite, da bi kdaj dosegli to stopnjo? Želim podati še nekoliko drugačen prevod teh vrstic, Phillipsovo parafrazo Svetega pisma:

Ne dovolite, da vas svet stlači v svoje kalupe, marveč postanite drugačni s prenovno svojega mišljenja.

Svet ima veliko moč in privede ljudi do tega, da se mu prilagodijo. To se jim ne dogaja namenoma, k temu so prisiljeni. Osvobajanje od tega se prične takrat, ko pride do prenove našega mišljenja in prenehamo misliti kakor svet. Na tem mestu ne govorim o očitnih grehih nemoralnosti, o poželenju in podobnih rečeh, kajti obstaja mnogo bolj prefinjen način za dosego stanja, ko pričnemo razmišljati kakor svet.

Pojem varnosti povezujemo s stvarmi. To ni res. To preprosto ni res. V svetu velja, da se mora uspešen človek vzpenjati po lestvici uspešnosti in doseči velik vpliv. Čim več ljudi imamo pod sabo, tem večim lahko ukazujemo. Tako je varnost "narejena" iz položaja. V mnogih poklicih je potrebno napredovanje vse do stopnje, ko po "Petrovem principu"^a dosežeš raven, ki ji nisi več kos, raven lastne nesposobnosti. Na tej stopnji človek obnemore, preobremenjen je in ves čas porabi le za to, da brani svoj položaj, ter vse ljudi, ki mu ga ogrožajo, potiska navzdol. Tak človek živi v tekmovalni negotovosti, ki mu jemlje nočni spanec, saj ne ve, ali mu bo uspelo ali ne. Povsem izključena pa je misel, da bi šel k šefu in rekel: "Šef, ta položaj je zame pretežak. Raje bi delal na nižjem, ki bi se ga manj bal." Zaradi takšnega priznanja bi verjetno izgubil službo. Šef bi pač rekel: "V mojem podjetju nočem nikogar, ki razmišlja tako. Vsakdo se mora prebijati

^a Znan princip, ki opisuje določena dogajanja in njihove posledice. V skladu z njim vsakdo napreduje toliko časa, dokler ne doseže ravni, ki je ne more več obvladati (op. prev).

in se truditi navzgor.” Takšno je razmišljanje sveta. Ne dopústi, da te svet stlači v svoje kalupe! Prenovi svoje duhovno mišljenje! Ali veste, kdaj nas ima Bog za uspešne? Tedaj, ko delamo to, za kar nas je ustvaril.

Po Psalmu 139 je vsakogar izmed nas ustvaril Bog. Tam piše: “*Stkal si me v materinem telesu*”. Še nikoli ni obstajal nekdo enak tebi, pa tudi ne bo obstajal nekdo, ki bi bil kot ti. Če si se rodil po volji staršev ali ne, nisi naključje, načrtoval te je Bog. Bog je napisal tvojo bodočnost, o tem govori ta Psalm. Vsi tvoji prihodnji dnevi so bili začrtani, ko še nobeden od njih ni nastal. Načrtoval te je Bog in te sestavil kot posebno kombinacijo tvojega značaja in osebnosti. Naredil je nekaj enkratnega in bil s tem zadovoljen. Nobene napake ni storil, vse je naredil popolno.

To, kar s teboj ni v redu, je, da je greh skalil sicer popolno stvaritev Boga. Znebi se greha in kar ostane, je čisto zlato. Vsakdo izmed vas je neizmerno bogat z zlatom Božjega stvarjenja. Lep si, popoln in ustvarjen natančno za tisto nalogo, ki naj bi jo opravljal v tem življenju in v večnosti. Ali verjameš to?

V Psalmu 139, psalmist vzklikne:

*Zahvaljujem se ti, ker sem tako čudovito ustvarjen,
čudovita so tvoja dela,
moja duša to dobro pozna.*

Si zdaj prispel tako daleč, da zares povsem maraš sebe in lahko rečeš: “Bog, odlično si me naredil”? Zmoreš to reči? Natančno se spominjam, kdaj sem sam to zmožel. Ne glede na zablode zaradi greha, ki ga je Bog na čudovit način izbrisal po križu, je to, kar je Bog naredil, enkratno in odlično. Zelo sem srečen, da sem tak, kakršen sem. To je prvi korak.

Drugi korak je spoznanje, da je Bog pustil v svojem večnem načrtu ozko vdolbino, v katero se natančno prilegaš prav ti. V Psalmu 139 in v 2. poglavju Pisma Efežanom, vrstica 10, piše, da je Bog vnaprej pripravil dela, katera naj bi izvrševali. Še preden je Bog ustvaril svet, je pripravil pot za tvoje življenje. Dodelil ti je nalogo. Čudovito, mar ne? Vse, kar se mora zgoditi je, da se s svojo osebnostjo in svojim značajem umestiš v omenjeno ozko vdolbino, ki jo je v svojem večnem načrtu za svet zate izdolbel Bog. Ko se umestiš vanjo in hodiš po poteh izvrševanja Božjih načrtov, takrat si uspešen in uspešnejši ne bi moreš biti. Ko pa Božje volje ne upoštevaš, si neuspešen in si zgrešil, pa naj bodo tvoj ugled, bogastvo in dosežki še tako veliki. Pred Bogom vse to ne šteje nič. Hoja po Božjih poteh za časa življenja pomeni izpolnitev in uspešnost ter prinese največje in večno plačilo. Nagrado prejmeš za svojo zvestobo v tem življenju, ne pa za svoj ugled in slavo. To je nekaj povsem drugega. V Božjem kraljestvu se razmišlja drugače, kot se razmišlja v svetu. Če hočeš biti največji, moraš postati vsem služabnik, postati moraš krotak in pohleven. Če hočeš osvojiti svet, potrebuješ ponižnost. To zveni noro, vendar je tako rekel Jezus. Mar tu ne navajam besed iz Svetega pisma? Vidite, da moramo povsem drugače razmišljati? Vse te stvari priznavamo s svojimi usti, vendar pa se jih ne držimo – zato, ker razmišljamo, kot razmišlja svet. Še vedno hočemo napredovati v službi in doseči ugled po merilih sveta. Celo v cerkveni skupnosti razmišljamo podobno in si rečemo: “No, moram biti pomemben v cerkvi, le tako bom kaj vreden.”

Vendar pa je naša pomembnost odvisna le od tega, ali izvršujemo Božjo voljo. V Božjem kraljestvu je vsakdo enako dragocen, vsak pa ima drugačno nalogo. Diakon, ki pred bogoslužjem skrbno ravna stole in blagoslavlja ljudi, ki bodo na njih sedeli, pri

čemer zvesto služi, je prav toliko dragocen, kot apostol, ki je znan vsemu svetu. Tako kot mora biti apostol zvest svoji poklicanosti, mora biti svoji zvest tudi diakon.^b In če sta oba zvesta, prejmeta oba enako plačilo. Mar ni bolje biti diakon?

V Bibliji piše, da bodo učitelji strože sojeni. Bog vsakomur, ki mu dodeli odgovorno nalogo, dodeli posebno nadarjenost oziroma darove, in vsakomur da tudi posebno plačilo. Se strinjaš? Saj konec koncev živimo le približno sedemdeset do osemdeset let, to pa je v primerjavi z večnostjo le bežen trenutek. Le kdo bi vse svoje naložbe namenil za en bežen trenutek, pri tem pa izgubil možnost početi prave stvari na pravem mestu v večnosti? Bil bi povsem nor. Vendar pa večina ljudi v svetu tako razmišlja. Ne zmorejo videti stvari v luči večnosti.

Prvič: da lahko pustimo za sabo vrednote in merila sveta, njegova plačila ter njegova mnenja, potrebujemo prenovu svojega načina mišljenja. To sem omenil že v prvem delu te serije. V filozofskem smislu se moramo dokopati do razmišljanja po vzorcu "teza-antiteza". Pozitivno mišljenje dosežemo, ko rečemo, da je nekaj res, nekaj drugega pa ne. Ali drugače povedano: služimo Bogu, ki razmišlja po črno-belem principu. Kar je pravilno, ne more biti hkrati tudi nepravilno, in obratno. Amen? Če Bog reče: "Vse svoje življenje živi z eno ženo v sveti zakonski zvezi in ne imej razmerij z drugimi ženskami," je vsako ravnanje v nasprotju s tem napačno. Meni se zdi to popolnoma enostavno. Ljudje pa kljub temu mislijo, da lahko obidejo Boga. Bog ne spreminja svojih izjav. Zelo pomembno je, da se naučimo razmišljati po omenjenem črno-belem principu. Nekaterim izmed vas je znano, da sem bil nekoč zaposlen kot znanstvenik in raziskovalec ter da sem bil ateist. Menil sem, da so kristjani bedaki. Moja babica, ki je bila kristjanka, je zame molila in prejela potrdilo o mojem odrešenju. Umrla je, prišla v nebesa in s to odločbo pomahala pred Bogom, rekoč: "Bog, obljubil si mi, da bo moj uporni vnuk odrešen." V nebesih je vnovčila je ta svoj ček in rekla: "Ne le, da želim, da bo odrešen, hočem tudi, da bo hudiču povzročal velike težave."

Bog je nato uporabil mormonska misijonarja, po "naključju" pa sem bil priveden h Kristusu in ne v mormonski nauk. To jih je zelo razbesnelo. Zares, velik je Bog, ki mu služimo! Bil sem odrešen, ker sem bral Biblijo, čeprav pod vodstvom mormonov. Bog, Sveti Duh, pa me je privedel k resnici in me rešil na čudovit način.

Zagotovo vem eno: vsakdo je lahko rešen, vsakdo! Pri tem mislim, da zares vsakdo. Če bi me videli, ko sem imel osemindvajset let, ko sem bil objesten in sem omalovaževal vse, nikakor ne bi mogli verjeti, da se lahko takšen človek preda Jezusu. Bog pa je samo tlesknil s prsti in bil sem odrešen. Haleluja!

Drugič: poznam moč Božje besede. Nekoč sem imel zelo vzvišen razum, po Božji milosti pa sem pozneje prejel otroško zaupanje v živega Boga. Verjamem v popolnost in resničnost vsake besede v Bibliji, pri čemer ne mislim na kakšen določen prevod, marveč na besedo, kakršno je prvotno brez napake navdihnil živi Bog. Na tem temelju sem zgradil svoje življenje in po teh merilih zdaj živim že trideset let. Zaradi tega sem si večkrat upal priti v razne strašljive okoliščine in če Božja beseda ne bi bila resnična, bi me bilo že zdavnaj konec. Moj Bog se je vedno znova dokazal. Preden pa je Bog kadar koli dokazal svojo resničnost, sem moral najprej z zaupanjem v Božjo besedo sam storiti korak.

Govorim s popolnim prepričanjem in sem hvaležen Bogu, da je povsem spremenil moj način razmišljanja. Moja sla po uspehu je bila zelo velika in v svojem poklicu sem želel

^b Grška beseda *diákonos* pomeni služabnik (op. prev).

doseči sam vrh. Hotel sem doseči vodilni položaj v svetovno znanem podjetju. Hotel sem biti debel, imeti cigaro v ustih in se voziti v najdražjih avtomobilih. Moj zakon bi sicer propadel, jaz pa bi bil véliki uspešnež, ki je v resnici popolna izguba. Kako to vem? Imam brata, ki je štirinajst mesecev starejši od mene. Bogat je, uspešen in zelo vpliven. Mnogo denarja ima, ne ve pa, kaj bi z njim počel. Vendar ni odrešen. Vedno sva tekmovala med sabo, bila sva drug ob drugem. Zato lahko po njem spoznavam, kje bi brez Božje milosti utegnil biti jaz sam. Moj brat se je zdaj upokojil in je povsem iztrošen in izpraznjen. Njegov zakon je propadel že pred leti, otroci ga ne marajo. Povsem sam sedi na svoji veliki jahti in nima prijateljev. Mislim si: "O Bog, če bi ne bilo tvoje milosti, bi bil lahko tudi jaz takšen." Zdaj bo dopolnil triinšestdeset let in polagoma me pričenja poslušati. Rekel sem mu: "Gordon, svoje življenje si zapravil. Največji bedak si, ki sem jih kdaj koli srečal, saj si samo bogat. In to je vse. Ničesar nimaš."

Gordon mi je odgovoril: "Veš, počasi začenjam verjeti, da imaš prav." Ni še odrešen, vendar pa bo. To se bo zgodilo v poslednjem trenutku.

Si že osvobojen od mišljenja tega sveta? Imaš prenovljeno mišljenje? Razmišljaš tako, kot razmišlja Bog? Razmišljaš po črno-belem principu, tako kakor Bog? On pravi:

"Moje misli niso vaše misli in vaše poti niso moje poti."

Božji Duh je voljan, da nas nauči misliti tako, kakor razmišlja Bog. Ali ni to čudovit privilegij? Dano ti je, da se postopoma učiš misliti na način, po katerem razmišlja sam Bog, da lahko stvari presojaš z Božjega vidika. Kako milostljiv je Bog, ki mu služimo! Zdaj želim pokazati tri korake, ki nam omogočijo dosego prostosti, da bi bili rešeni oblasti tega sveta in njenih vplivov. Poglejmo v 2. poglavje Prvega Janezovega pisma. Prvi korak je, da se odvrnemo od ljubezni do tega sveta. Takšno odločitev je potrebno sprejeti. Poglejmo vrstice 15–17:

Ne ljubite sveta in tudi ne tistega, kar je v svetu! Če kdo ljubi svet, v njem ni Očetove ljubezni, kajti vse, kar je v svetu – poželenje mesa, poželenje oči in napuh življenja – ni od Očeta, ampak od sveta. Svet in njegovo poželenje mineta; kdor pa izpolnjuje Božjo voljo, ostane vekomaj.

Jakob pravi, da je ljubezen do sveta enaka sovraštvu do Boga. Ne moreš ljubiti Boga in sveta hkrati, kajti če ljubiš enega sovražiš drugega. Kaj je o tem v Evangeliju po Mateju rekel Jezus? Poznamo te vrstice iz Biblije, toda ali smo zares rekli: "Verjamem v resničnost tega"? Evangelij po Mateju, 6. poglavje, vrstica 24:

Nihče ne more služiti dvema gospodarjema: ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.

Ne moremo služiti Bogu in bogastvu. Odločiti se moramo, ali bomo težili k stvarem tega sveta ali pa iskali Boga. Obema ne moremo služiti. Verjamete?

Dalje beremo v 19. poglavju Evangelija po Mateju, vrstici 23 in 24:

Jezus pa je rekel svojim učencem: "Resnično, povem vam: Bogataš bo težko prišel v nebeško kraljestvo. In spet vam povem: Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo."

Drugače povedano: Če nekdo obogati, je precej verjetno, da ne bo prišel v Božje kraljestvo. O tem tu govori Jezus. Morda enemu ali dvema uspe, a za večino velja prav

obratno. Bi ti raje hotel biti bogat ali priti v Božje kraljestvo? Zamisli si, da bi ti nekdo rekel: "Dam ti dvajset milijonov dolarjev." Bi ti potem vzkliknil: "O, o, o, o, čudovito!" ali pa rekel: "Veš, to me navdaja z velikim strahom. Res ne bi hotel samo zaradi teh dvajsetih milijonov dolarjev izgubiti Božjega kraljestva"?

Rad bi bil pošten do Boga in do sebe. Jaz, kako bi se resnično odločil? Recimo, če bi na mojo mizo prispel ček za dvajset milijonov dolarjev ali pa kakšna od tistih osladnih ponudb, ki pravijo: "Si na seznamu dobitnikov, ki bodo prejeli po sedemintrideset milijonov dolarjev, samo izpolni ta obrazec"?

Jaz bi rekel: "Bog, zares ne želim izgubiti tvojega kraljestva." Jezus je rekel, da skoraj noben bogataš ne pride v Božje kraljestvo, ker bogastvo človeka zasvoji. Kljub temu pa nam je v Bibliji obljubljen, da bomo imeli dovolj in da bomo uspevali. Kdor veruje v skladu s Svetim pismom, mu sicer ni namenjena revščina, prekomerno bogastvo pa je silno nevarno, prav tako pa tudi poželenje po njem. V Indiji sem srečal mnogo ljudi, ki zaslužijo kvečjemu tristo dolarjev na leto. Kdo izmed njih ne bi hotel imeti desetih milijonov dolarjev? Vse te uboge ljudi notranje razjeda žeja po bogastvu, čeprav nimajo ničesar. Lahko nimamo ničesar, pa nam še vedno vladajo želje po stvareh. Ali razumete to? Gre za odločitev srca.

Si osvobojen takšnih težav? Kako bi reagiral, če bi se nenadoma ponudila priložnost, da obogatiš? Bi rekel: "O, kako imenitno je to!" ali pa: "To je najbolj strašljiva stvar, kar sem jih doživel, kajti če s tem bogastvom – četudi sem ga pridobil na pošten način – ne bom ravnal pravilno, lahko izgubim Božje kraljestvo. Božje kraljestvo pa mi pomeni več kot kar koli drugega."

Kakšna je torej tvoja resnična drža? Biti moramo zares osvobodjeni ljubezni do sveta. To, da ne posedujemo mnogo, še ne pove ničesar. Važno je, kako bi ravnali, če bi dobili mnogo denarja, saj bi se takrat razodelo naše srce. Svoje srce moramo preveriti že zdaj. Vendar pa Biblija obljublja tistim, ki so poslušni, da bodo imeli dovolj. Dovolj za kaj? Za stvari, ki jih potrebujemo za vsakdanje življenje, in še več: da bomo imeli vsega v izobilju za dobra dela. Povedano drugače: imeli bodo dovolj, da bomo lahko dajali tudi drugim. Edini smisel tega, da bi bil kdo milijonar v Božjem kraljestvu, je, da bi razdal petindevetdeset odstotkov svojih prihodkov. Kot milijonar lahko prav lepo shajaš s petimi odstotki, ostalo pa razdaš. To je edina vrsta milijonarja, ki je koristen Bogu in ki ga ne uničuje bogastvo. Amen?

Preidimo zdaj k 11. poglavju Pisma Hebrejcem, od vrstice 24 naprej. Oglejmo si odločitev nekega moža:

Po veri je Mojzes odklonil, ko je odrasel, da bi ga imenovali sina faraonove hčere.

Kako je Mojzes to zmož? Po veri. Če bi privolil, bi gotovo imel velike prihodke ter velik in trajen vpliv v Egiptu. Vendar je odklonil, da bi ga imenovali sina faraonove hčere, in:

Raje si je skupaj z Božjim ljudstvom izbral trpljenje kakor kratkotrajno uživanje greha. Zasramovanje maziljenca [ali: Kristus] je imel za večje bogastvo kakor zaklade Egipta. Gledal je namreč na povračilo.

Ali povedano z drugimi besedami: Mojzes ni hotel streljati v prazno; ne, s pravega vidika je gledal na večne stvari. "Če postanem bogat in se imenujem sin faraonove hčere in imam za štirideset ali morda petdeset let pomemben položaj v svetu, le kaj je vse to v primerjavi s Kristusovim bogastvom?" Mojzes je napravil dobro poslovno odločitev:

"Raje sem bogat v večnosti in reven na zemlji, saj prvo traja mnogo dlje. Poleg tega tam

ni moljev, ki bi se prikradli in uničevali.”

Če res zmoreš videti večne stvari in če so zate resnične, če je zate Božje kraljestvo resničnost, potem je to preprosto edina razumna odločitev. Ali ne? To tako poudarjam, ker moramo zares pogledati v svoje srce.

Leta 1962 sem jaz sprejel takšno odločitev. Spreobrnjen sem bil tri leta in s pomočjo Svetega Duha sem delal tako dobro, kot še nikoli. Bil sem glavni izumitelj nekega novega izdelka, ki ga je Kodak prodajal celih petindvajset let, kar je podjetju prineslo več kot dvajset milijonov dolarjev. Ker sem izumil ta izdelek in ker je šel v prodajo, sem postal zelo znan. Tedaj pa me je poklical Bog in mi rekel: “Zapusti vse to in pojdi kot misijonar v Indijo.”

To je čista resnica. Direktor Kodaka in njegov pravni svetovalec sta me poklicala v London in me ves popoldan skušala odvrniti od moje odločitve. Rekel sem jima: “Srečal sem živega Boga!” in jima povedal vse o Jezusu. Pozno popoldne sta bila od mene, tega religioznega tipa, prevzeta že do te mere, da sta mi priznala: “Veš mnogo ljudi v našem podjetju bi takoj hotelo prevzeti najin položaj. Najini življenji sta popolnoma prazni, vendar si tega ne upava priznati.” To sta mi povedala možakarja.

Obstajalo je tudi neko podjetje “Wratten Filters”, ki ga je prevzel Kodak. Gospod Wratten, vodja tega podjetja, je bil osebno eden izmed glavnih finančnih podpornikov omenjenega izdelka. Ko je slišal, da hočem oditi, je o tem govoril z direktorjem Kodaka v Indiji. Takrat je imel Kodak v Indiji mnogo proizvodnih obratov. Direktorju, ki je živel v Bombaju, je rekel: “Povabite Alana Vincenta na kosilo in ugotovite, kaj je pravzaprav z njim.”

Brez kakršne koli finančne podpore sem odpotoval v Indijo in zaupal sem le živemu Bogu, da bo poskrbel zame. To sem potem tudi povedal omenjenemu direktorju Kodaka. Wratten iz Anglije je bombajskemu direktorju Kodaka rekel: “Če bi se izkazalo, da je Alan Vincent lačen in v potrebi ter bi se želel vrniti, vas prosim, da poskrbite za njegovo vrnitev z letalom v Anglijo skupaj z vso njegovo družino. Tam ga bomo znova zaposlili v raziskovalnem laboratoriju, saj bo tedaj njegova avantura že preteklost in bo lahko nadaljeval svoje delo, ki ga je prej tako dobro opravljal.” To sem izvedel po nekaj letih.

Moral sem se odločiti. Ko sem se po prvih štirih letih vrnil iz Indije, sem se srečal z Wrattenom, toda storil sem napako. Povabil me je k sebi in rekel: “Za vas imam čudovito novo priložnost.” Peljal me je skozi nove laboratorije. Potem je pripomnil: “Vse to lahko vodite.” Nekaj trenutkov sem užival ob ponudbi. Nekateri od mojih bivših sodelavcev so me s svojimi čudovitimi novimi avtomobili popeljali v svoje nove hiše in me pogostili. Hudič mi je rekel: “Ti bedak, vse to si zavrgel!”

Samo nekaj časa sem se ubadal s temi predstavami, pa sem se zapletel in začel kolebati. Moram priznati, da se mi je prej zdelo, da sem že povsem osvobojen. Ko pa sem v mislih premleval vse to, me je skoraj potegnilo nazaj v svet. Potem sem šel na neko bogoslužje. Bilo je obupno bogoslužje, mrtvo kot le kaj, Bog pa me je vseeno nekako poiskal in jaz sem mu rekel: “Bog, skoraj bi izgubil svoje večno plačilo, le malo je manjkalo, pa bi storil največjo napako v svojem življenju.”

Pisal sem gospodu Wrattenu in mu sporočil: “Žal mi je, da ne morem sprejeti vašega povabila. Kot misijonar se vračam v Indijo.”

Pri tem sem potlej tudi ostal. Toda povem vam, bil sem zelo blizu. Vem, kako te svet vleče. Nisem odšel zato, ker bi bil neuspešen v službi. Bil sem uspešen. Kaj pa vi, ali

ste vi že sprejeli svojo odločitev? Modro odločitev? Za seboj imam trideset let krščanskega delovanja in počasi se bližam dnevu, ko bom stopil pred Boga. Mnogi moji prijatelji zdaj že prestopajo h Gospodu v slavo. Ljudje, ki sem jih poznal, ki sem jih imel rad in ki sem jim služil. Odhod in bivanje pri Gospodu postajata vse bolj privlačna. Mnogi ljudje, ki sem jih poznal, so zdaj že pri Gospodu. Ne vem, koliko časa mi je še ostalo. Deset, dvajset, trideset let? Morda prej manj? Mislim si: "Hvala ti, Bog, da sem v tistih ambicioznih letih svoje mladosti sprejel prave odločitve." Ko si pri poznih dvajsetih ali zgodnjih tridesetih letih, imaš neverjeten zagon, hočeš postati nekdo, hočeš nekaj narediti.

Usmeri to energijo k Bogu in jo uporabi za Božje kraljestvo! Hočem reči: bodi uspešen v Božjem kraljestvu! Ne bodi mlačen, bodi ognjevit! Vse kar imaš, uporabi za Jezusa! Vse kar delaš, naj šteje pred Bogom! Ne dopusti, da te svet stlači v svoje kalupe! Sprejeti moraš odločitve. Mojzes je sprejel svojo.

V Evangeliju po Mateju, 6. poglavje, 33. vrstica, Jezus pravi:

Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo.

To vrstico, *išči najprej Božje kraljestvo*, znamo vsi na pamet. V izvorniku je uporabljena grška beseda *zetéo*, ki ima zelo krepak pomen.

Malo pred tem Jezus govori o lačnih ljudeh, ki iščejo hrano. Ste že kdaj stradali? Verjetno ne. Ste že kdaj trpeli hudo žejo? Spomnim se, da sem se moral v Indiji nekoč ves dan voziti čez puščavo. Naredili smo veliko napako, ker s seboj nismo vzeli dovolj vode. Ves dan je pripekalo in prevoziti smo morali stotine in stotine kilometrov. Brez klimatske naprave, takšnih stvari nismo imeli. Imeli smo odprta okna, da nas je vsaj malo hladilo. Svojo pitno vodo smo porabili že zgodaj popoldne. Naše potovanje se je pričelo ob pol petih zjutraj in je trajalo približno do devetih zvečer. Ne morem vam povedati, kako sem bil žejen, ko smo končno prispeli na cilj. Prišel je gostitelj, da bi me pozdravil, jaz pa nisem zmogel ničesar drugega kot le: "Kje je voda? Dajte mi vode!" Nisem rekel: "Veseli me, da vas vidim. Zelo lepo hišo imate." Hotel sem le vode. Odvrnil je: "Da, da, takoj vam prinesem vode." Mislim, da sem takoj v enem dušku spil liter in pol, potem pa rekel: "Zdaj mi je že bolje. Veste, bil sem tako žejen, da nisem mogel misliti na nič drugega." Vsa moja vljudnost je pač povsem izginila.

S tem hočem opisati moč, ki jo izraža uporabljena grška beseda v vrstici: *Iščite najprej Božje kraljestvo*. Kakor sestradan človek, ki obupno išče hrano. Kakor žejen človek, ki obupno išče vodo. Poskrbite, da je kraljestvo na prvem mestu v vašem življenju. *Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse drugo vam bo navrženo* – vse te druge stvari vam bodo navržene. Če ravnate tako, lahko doživite na tem svetu veliko veselja in zabave, vendar pa vas svet nikakor ne more dobiti v svoje kremplje, ne more vas zgrabiti, kajti svobodni ste. Ne more vas prisiliti, da kaj storite, da kam odidete, ne more vas kupiti ali podkupiti ali pokvariti. Ker ste sprejeli določene odločitve, ste osvobojeni sveta. Tako postanete svobodni. Nenavadno pri vsem tem pa je to, da potem, ko smo osvobojeni, Bog dopusti, da prejmemo novo maziljenje in avtoriteto, zaradi česar postanemo nekako še uspešnejši kot prej. Imamo vse, kar potrebujemo, ne da bi se za to naprezali.

Prva stvar je torej: odpovejmo se ljubezni do sveta. S svetom je tukaj mišljen svetovni sistem, ki kljubuje Bogu in njegovi vlogi.

Ko Bog pravi: "*Ne ljubi sveta,*" bo morda kdo vprašal: "Kako lahko reče kaj takega, ko pa obenem pravi: *›Bog je tako vzljubil svet, da je dal svojega Sina.‹*" Odgovor je: Bog

svet ljubi, ker ga želi odrešiti, do njegovih poti in meril pa ne čuti nikakršne simpatije. V svetu moramo biti in ga ljubiti, kakor ga ljubi Bog. Sam ljubim svet, vendar sovražim njegova pota. Sovražim svetovni sistem in bolj ko se ga dotikam, tem bolj pokvarjen in prazen se mi zdi. Kako odvrtno je vse to! Se strinjate z mano? Vendar ljubim svet. Šel bi v Indijo in tam dobesedno preživel preostanek svojega življenja, če bi tako hotel Bog. Odložil bi svoje življenje. Precej svojega življenja sem odložil, da bi videl priti kraljestvo. Indija je odbijajoča dežela, ko se ozreš na podkupovanje, temo, zlo, prevaro in greh. Nek veliki pesnik je nekoč o Indiji zapisal: "Tam so vse osnovne razmere dobre, človek pa hudoben." V tej družbi, ki se je Kristusov evangelij še ni dotaknil, obstaja neka hudobija. Človek tam ne živi rad, razen če tja samo potuje. Narod je hudoben in pokvarjen, ker nikoli ni poznal evangelija in se ga nikoli ni dotaknila Kristusova etika. Ko v Bombaju čakaš na avtobus in pride v vrsto kak pohabljenec, ga ljudje z brcami odženejo stran, ker ni tako močan kot drugi. "Stran, ti kup nesnage!" Tam so ljudje strašni, vendar temu pravzaprav ni tako; to je samo zato, ker še nikoli niso slišali za Kristusa. Tudi jaz in ti bi bila takšna, če na najino življenje ne bi vsaj v neki meri vplivalo krščanstvo.

Svet je strašen in hudoben, nasilen in pokvarjen in Bog želi, da ga zagledamo takšnega, kakršen je, zato da bi mnogi želeli pobegniti iz njega in priti v Božje kraljestvo.

Druga stvar je: Ko smo nehali ljubiti svet, moramo doumeti, kako dragoceno je "križanje nas samih in sveta". Zato še enkrat pogledajmo tja, kjer smo začeli – v Pismo Galačanom, 6. poglavje, vrstica 14:

Meni pa Bog ne daj, da bi se hvalil, razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa, po katerem je bil svet križan zame, jaz pa svetu.

Tu je govora o dveh križanjih. Svet je bil križan zame, jaz pa svetu. To si bomo poglobljevali.

Živimo kot ljudje, ki so spregledali svet in njegove zlagane čare in ki nočejo ničesar od njih. Edini razlog, da ostajamo v svetu, je, da prek nas prihaja Božje kraljestvo. Kralji pornografije in mamil, pohlepni magnati s področja farmacije in vsi ostali podobni ljudje bodo rekli: "Teh se moramo znebiti, kajti uničili nam bodo posel." Ko kraljestvi trčita eno ob drugo, nekateri položijo svoje življenje za evangelij. Tako bo tudi tu v Združenih državah, tudi tu v Angliji, tudi tu v Evropi. To se že dogaja na vseh koncih sveta. V Andhra Pradeshu, kjer sem tudi sam dejaven in kjer močno Božje delovanje prodira v tamkajšnji religiozni svet, so hindujski fanatiki pred nekaj tedni grozovito pobili sedemindvajset kristjanov, ki so bili ravno zbrani – majhno skupnost, ki je uničevala kraljestvo teme okrog sebe. Mi bomo kljub temu nadaljevali, Satan pa bo moral to drago plačati, kot mora vedno plačati za vsa svoja hudodelstva.

Pričakujem dvojno križanje. Vi tudi? Svet je bil križan zame in pričakujem, da me bo sovražil in me želel križati, kot je križal Jezusa. To pričakujem. Pripravljen sem na ceno, ker želim, da pride Božje kraljestvo. Tu gre za obojestransko sovraštvo. Potrebujemo dvojno križanje in vero, ki bo premagala svet.

Svetovni sistem ni na oblasti, čeprav je videti tako. Pritisk tega sveta je tako močan, da se od časa do časa zdi, da nas bo zadušil – še posebno takrat, ko se mu upremo in želimo odpreti pot kraljestvu. Zdi se nemogoče, da bi spremenili in zrušili svetovni sistem in njegove trdnjave v mislih in srcih ljudi. Pomislite samo na polemike o splavih v ZDA. Ali bomo to lahko sploh kdaj zlomili? Zdi se tako močno. Vendar je moč križa že zlomila sovražnikovo moč in je veliko močnejša od katere koli moči tega sveta,

močnejša od vladarja tega sveta. S križem je bilo v resnici že vse to obsojeno in zrušeno. Poglejmo v Evangelij po Janezu, 12. poglavje, vrstici 27 in 28. Nazadnje gre za vero. Jezus stoji pred križanjem in pravi:

“Zdaj je moja duša vznemirjena. In kaj naj rečem? Oče, reši me iz te ure? Zavoljo tega sem vendar prišel v to uro. Oče, poveljaj svoje ime!” Tedaj je prišel glas iz nebes: “Poveljčal sem ga in ga bom spet poveljčal.”

In nato v vrsticah 30–33:

Jezus je odgovoril in rekel: “Ta glas ni nastal zaradi mene, ampak zaradi vas. Zdaj je sodba nad tem svetom, zdaj bo vladar tega sveta (Tj. hudič.) izgnan ven, in ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi.” To pa je rekel, da je označil, kakšne smrti bo umrl.

Vladar tega sveta je bil obsojen na križu.

Zdaj pa pogledajmo še v 16. poglavje, vrstico 7. Jezus skuša ravno prepričati svoje učence, da odhaja od njih. Oglejmo si sedmo vrstico:

Toda govorim vam resnico: za vas je bolje, da grem; kajti če ne grem, Tolažnik (ali: Pomočnik, Prijatelj, tj. Sveti Duh) ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal.

Ali verjamete, da je bolje, da je v vas Sveti Duh, kot da bi bil Jezus fizično prisoten? Kaj bi vam bilo ljubše, Duh v vas, ali da bi se Jezus v telesu sprehodil skozi vaše mesto? Jezus je rekel, da je bolje, če pride Duh. Jezus bi s svojim fizičnim telesom lahko deloval le omejeno. Če pa pride v Duhu, bo povečal z moč tega, kar lahko stori. Poglejmo v osmo vrstico in naprej:

Ko pride on ...

Kam bo prišel? Kam bo prišel Duh? K tebi. Ne bo lebdel v zraku kot oblak slave nad tvojo deželo, ampak mora priti k nekemu. Mora priti k osebi. Da bi Duh lahko deloval, mora priti k nekemu, ker deluje skozi ljudi.

... bo ovrigel svet glede greha, pravičnosti in sodbe: glede greha, ker vame ne verujejo, glede pravičnosti, ker odhajam k Očetu in me ne boste več videli, glede sodbe pa, ker je vladar tega sveta obsojen.

Verjamete to? Da bi bil svet ovržen in prepričan o svoji zmoti, mora k vam priti Duh. Za kakšno sodbo? Oziroma: kaj se bo zgodilo, ko bo k vam prišel Duh? Sveti Duh je mogočni bojevnik. On je tolažnik, pa tudi bojevnik. Razumete to? Kako je Jezus izganjal demone? Z Božjim Duhom. Ko je bil Jezus maziljen s Svetim Duhom, je to pomenilo silovit, agresiven napad na kraljestvo teme. Napadel je Sveti Duh, oblečen v človeka Jezusa. On je silak, ki lahko odpre jetniška vrata in osvobodi jetnike. Ko pride k vam in ste mu predani, kakor je bil predan Jezus, lahko prek vas naredi prav toliko, kolikor je storil prek Jezusa. Verjamete to?

Verjamem, da je prav to razlog, da danes v nekaterih delih Indije vidimo tako mogočne prodore – ker ljudje verjamejo, da Duh v njih lahko naredi vse, kar je storil prek Jezusa. In ko se veliki demoni v jezi in besu dvignejo proti njim, verniki vedo, da je ta, ki je v njih, večji od demonov. Vedo, da mora vsak demon poklekniti pred Jezusom, ker je Jezus to zadevo že uredil na Golgoti. Tam je bil vladar tega sveta obsojen, tam je bila stvar

pravno urejena. Jezus Kristus je dobil bitko na sodišču in prejel vso moč in vso oblast na zemlji. Vsakršna Satanova zahteva, da bi upravljal s tem svetom, je bila razglašena za nezakonito. Jezusu je bila dana naloga in pooblastilo, da se postavi Satanu po robu povsod, kjer se še vedno skuša sklicevati na svoje nezakonite zahteve. Sodni primer je bil na Golgoti razrešen. Zdaj so potrebne človeške policijske enote, ki skrbijo, da se pravna razsodba z Golgote uveljavlja na zemlji. Te prihajajo v vsej moči Svetega Duha. Amen.

Duh v meni je enako močan, kakor je bil v Jezusu. To je res in to verjamem! Ko sem se spoprijemal s temnimi demonskimi trdnjavami Indije, sem videl Božjo moč in povem vam, da Bog lahko uporabi kar koli. Potrebuje le enega človeka. To je vse. To je lahko kakršen koli človek, kajti delo opravlja Bog Sveti Duh.

Ko pridemo do takšne vere, bo Duh prek nas začel delati Jezusova dela in prepričal svet, da je vladar tega sveta obsojen. Z močnimi deli bo razkril, da si demoni ne morejo več prilaščati nezakonite lastnine. Svet bo to videl in spoznal. Bili smo v nekaterih indijskih vaseh, kjer se je to zgodilo. Verjamem, da prihaja dan, ko boste to delali tudi nekateri izmed vas. Demoni se bodo vidno pokazali. Tedaj se ne bojte, temveč vedite, da se je Sveti Duh spet in spet bojeval z demoni in jih vedno porazil. Božji Duh nikoli ne more biti premagan. Proti njim se ne bojujete vi, ampak Božji Duh. On potrebuje le tebe kot človeka, da lahko na zemlji zakonito deluje. To je vse, kar potrebuje. Ko to spoznate, vsako naprežanje odpade.

Nekoč smo šli v neko vas, kjer so na veliko častili malike. Cela vas je bila obsedena. Tamkajšnji ljudje so rekli: "Če je vaš Jezus tako močan, potem nam pokažite, kaj lahko naredi. Naj dela čudeže, če že pravite, da to zmore!"

K vratom sobe, kjer sva bila John Babu in jaz, so pripeljali vse vaške bolnike in neko z demoni obsedeno deklico. Ko je deklica stopila skozi vrata, je zakričala, padla na tla in vsi demoni so zbežali iz nje, ker je bil Bog Sveti Duh jezen. Ti demoni so sramotili Jezusovo ime. Nato so skozi vrata stopali bolniki – bilo jih je okrog sto – in vsi so bili popolnoma ozdravljeni. Vaščani so rekli: "Ta Bog Jezus je mogočen!" Bili so prepričani, to so vedeli.

Poglejmo v Prvo Janezovo pismo, 5. poglavje, od vrstice 4 naprej:

Kajti vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet.

Tu piše "vse kar", ne "vsak kdor". Tudi če se ne počutite kot človek, lahko rečete: "Jaz sem črv in ne človek. Ne počutim se močnega in sposobnega, da bi se imenoval človek." Ne piše "kdor" ampak "kar". Vprašanje je, ali ste rojeni iz Boga. Naglas recite: "Rojen sem iz Boga!" Če pa niste, najdete koga, ki vas bo pripeljal do tega.

Vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet.

Aleluja!

In zmaga, ki premaga svet je naša vera.

Preljubi, verjeti morate v to, kar ste. Verjeti morate, kaj je storil Sveti Duh, ko ste prosili in ga povabili k sebi. Prišel je k vam. Čemu je prišel? Da bi vam dal malo sprostitev v slavljenju in oboževanju ter da bi govorili v jezikih? Slava Gospodu za vse to. Ne, Sveti Duh je prišel, da bi bil strašen bojevnik v vas in prek vas. Prišel je za to, kajti poslanstvo Svetega Duha je vojna! To bi vam lahko dokazal z mnogimi svetopisemskimi navedki. On je nepreklicno naperjen proti vladarju tega sveta, ki še vedno, kljub porazu na

Golgoti, poskuša obdržati svoje majavo kraljestvo. Demoni tega področja čakajo na nekaj kristjanov, ki se bodo dvignili in verjeli v to, kdo so. Demoni vedo, da je z njimi konec. To je tako, kakor v mestu Jerihi, ko se je zaprlo pred Izraelci. Rahába je rekla oglednikoma: "Čudim se, zakaj ste potrebovali štirideset let, da ste prišli sem. Ko so Božji otroci prečkali Trstično morje, smo vedeli, da smo premagani. Samo čakali smo, kdaj boste prišli." Prebivalci Jerihe so se kljub temu borili. Vendar so se borili kot ljudje, ki so v svojih srcih že poraženi.

Kajti vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet. In zmaga, ki premaga svet, je naša vera. Kdo premaga svet, če ne tisti, ki veruje, da je Jezus Božji sin? Jezus Kristus je tisti, ki je prišel z vodo in s krvjo, ne le z vodo, ampak z vodo in s krvjo. Duh to pričuje, kajti Duh je resnica.

Nazadnje gre za vero. Ko smo v nekem predelu Bombaja ustanavljali skupnost, je bilo to na katoliškem področju. To je bilo najtemnejše in najbolj odbijajoče področje, kar sem jih kdaj obiskal. Vsepovsod čarovništvo, nezakonite prodajalne žganja, na vseh dvoriščih skrivne žganjarne in stalno pijani ljudje. Da bi pospešili varjenje, so uporabljali stare akumulatorje, zato je bil v žganju svinec. Ljudje so umirali zaradi alkohola in zaradi zastrupitve s svincem. Možje so vsako noč pretepali žene. To je bila zame najbolj živa podoba pekla, kar sem jih kdaj doživel. To je bila črna peklena tema. Tam smo preživeli tri leta, da bi ustanovili skupnost. Ko nas je bilo okrog štirideset, je prišel Satan s strahovitim protinapadom. Katoliški dostojanstveniki so naročili tolпам, naj grozijo našim ljudem in jih pretepajo. Prihajali so in nam preprečevali shajanja. Bilo je zelo težko. Poleg tega so nas fizično napadali tudi demoni. Demoni so prišli, me zgrabili in mi hoteli vzeti življenje. Sredi noči sem se zbudil in se v postelji boril z demonom. Bilo je silovito. Ko sem prišel k sebi, sem ugotovil, da ni bil tat ali kako človeško bitje. Nekaj v mojem duhu, verjetno Sveti Duh, je reklo: "Ne drzni si!" Demon se je umaknil, izgubil svojo moč in se trudil, da bi pobegnul od mene. Rekel sem: "Ne izpustim te!" Izmuznil se mi je in ušel skozi sobo. V tistih indijskih hišah med prostori ni bilo vrat, le zaveso. Ko je hotel uiti skozi zaveso, sem divje skočil iz postelje (včasih sem bil strasten igralec rugbyja), ga hotel uničiti in se nisem bal – takrat sem bil pri svojih najboljših močeh. Udaril sem to stvar in jo nameraval ubiti. Nisem bil prestrašen, samo jezen sem bil na to stvar. Nazadnje so se zaveso zrušile name. Ko sem se izmotal iz njih, je demon izginil. Ta demon je ločeno od tega napadel še mojo ženo Eileen in tudi nekega moškega, ki je bil z nama, tako da je bil povsem šokiran. A Bog nas je naredil trdne kot jeklo. Odločeni smo bili, da ne bomo zbežali. Hoteli smo videti zmago našega Boga.

Ne dolgo zatem smo doživeli prodor. Bojevali smo se v nebeških prostorih in prišli do nove dimenzije v molitvi, zastopanju in duhovnem boju. V nebeških prostorih se je začelo nekaj lomiti. To sem čutil. Po tistem smo doživeli veliko žetev in ne pretiravam, če rečem, da je bilo v štirih letih odrešenih okrog sto tisoč ljudi in dogajali so se čudeži vseh vrst. Edina težava je bila, da nismo imeli časa jesti, ker smo nenehno vodili cele družine h Kristusu. Trkali so na naša vrata. Eileen ni mogla več niti v trgovino, ne da bi jo ljudje nadlegovali: "Ali bi lahko prosim prišli in molili za tega bolnika?" ali pa: "Oh, zares moram biti odrešen!" Šla je od doma in se vrnila čez pet ur ter rekla: "Nisem mogla drugače. Toliko in toliko demonov je bilo izgnanih, toliko in toliko ljudi odrešenih ter toliko in toliko ozdravljenih. Sicer sem pa tudi nakupila." Odgovoril sem ji: "Če bo šlo tako naprej, bova umrla. Kako veličastna smrt!"

To se bo zgodilo tudi v vaši deželi, če boste verovali. Zmagali boste!

*Vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet. In zmaga, ki premaga svet, je naša vera.
Če zares verujete. Amen!*